

**บทวิเคราะห์เพื่อการบรรเลงกีตาร์ :
การศึกษาองค์ประกอบและเทคนิคการใช้มือขวาและมือซ้าย
สำหรับ บทประพันธ์ เอตูด หมายเลข 5 โอปัส 48 โดย เมาริโอ จูเลียนี**
**Analytical Study for Guitar Performance: Study of the
Musical Elements and Right- and Left-Hand Techniques in
Etude No. 5, Op. 48 by Mauro Giuliani**

รัฐวิทย์ รัฐกาญจน์ไพบุลย์ *¹
Rattawit Ratthakanphanapibun *¹

บทคัดย่อ

บทเพลงแบบฝึกหัดหรือเรียกกันว่าเอตูดหรือเอตูในภาษาฝรั่งเศส เป็นบทเพลงที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนดนตรี พัฒนาทักษะทางดนตรี โดยนักประพันธ์มีจุดประสงค์ในการแต่งเอตูด เพื่อการมุ่งเน้นไปที่ทักษะเฉพาะอย่างหนึ่ง และเปิดโอกาสให้นักดนตรีได้ฝึกฝนทักษะนั้นให้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์ศึกษาบทเพลงนี้จึงเป็นการศึกษาเสียงประสาน เทคนิคมือซ้ายและมือขวา ตลอดจนแนวทางการบรรเลง เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกปฏิบัติสำหรับการพัฒนาการเล่นกีตาร์คลาสสิก โดยแบ่งเนื้อหาในบทความนี้ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ (1) การวิเคราะห์วิธีการใช้เสียงประสานของบทเพลง (2) แนวทางการบรรเลงของบทเพลง โดย เมาริโอ จูเลียนี (Mauro Giuliani) ได้ประพันธ์บทเพลงนี้สำหรับไวโอลินคลาสสิก ซึ่งตีพิมพ์ในช่วงกลางปี 1813 ในขณะที่ชื่อเสียงของเขากำลังรุ่งเรืองในสังคมกรุงเวียนนา และถูกมองว่าเป็นชุดงาน "แบบฝึกหัด" สำหรับกีตาร์คลาสสิกยุคศตวรรษที่ 19 ขึ้นแรก ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นโอกาสในการเข้าใจเสียงประสาน และเทคนิคมือซ้ายและขวา ตลอดจนกลวิธีในการบรรเลง เพื่อเป็นแนวทางฝึกหัดเพื่อพัฒนาเทคนิค สำหรับผู้เริ่มต้นและผู้เล่นระดับกลาง

คำสำคัญ : เทคนิคการเล่นกีตาร์ / กีตาร์คลาสสิก / การวิเคราะห์

* corresponding author, email: ratwit99@gmail.com

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

¹ Assistant Prof. Music Education, Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University

Abstract

An étude is a musical composition designed to develop specific technical and musical skills. The purpose of such a piece is to allow musicians to focus on and master particular aspects of performance. This study analyzes an étude composed by Mauro Giuliani for classical guitar, published around 1813 during the height of his fame in Vienna. The analysis is divided into two parts: (1) the use of harmony within the composition, and (2) the performance approach. The findings serve as practical guidance for classical guitar practice and technical development, particularly for beginner and intermediate players. This study provides insights into harmonic structure, left- and right-hand techniques, and interpretative strategies that contribute to effective musical skill enhancement.

Keywords: Guitar Playing Techniques / Classical Guitar / Analysis

บทนำ

เมาโร จูเลียนิ (Mauro Giuliani) คีตกวีและนักประพันธ์เพลงสำหรับกีตาร์ชาวอิตาลีโดยกำเนิด(1781–1829) เขาได้เดินทางเข้าสู่กรุงเวียนนาประเทศออสเตรีย ในช่วงปลายปี ค.ศ. 1806 เพื่อนำเสนอผลงานของตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับเดียวกันกับเหล่าคีตกวีและนักดนตรีผู้ทรงอิทธิพลในยุคสมัยนั้น อาทิ ลุดวิก ฟาน เบโธเฟน(Ludwig Van Beethoven), โยฮัน เนโปมุก ฮุมเมิล(Johann Nepomuk Hummel), อิกนาซ มอเชเลส(Ignaz Moscheles) และโยเซฟ ไมเซเดอร์(Joseph Mayseder) สาเหตุเนื่องมาจากการได้รับการยอมรับจากแวดวงดนตรีชั้นนำแห่งกรุงเวียนนานั้นมีความหมายยิ่ง เพราะในบริบทของช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 กีตาร์ยังคงถูกจัดวางสถานะในฐานะเครื่องดนตรีเพื่อความบันเทิงในห้องรับแขก มากกว่าจะได้รับการพิจารณาให้เป็นเครื่องดนตรีที่มีศักยภาพทางศิลปะในเชิงวิชาการหรือเวทีคอนเสิร์ตอย่างแท้จริง

ผลงาน เอตูด หมายเลข 5 โอปุส 48 โดย เมาโร จูเลียนิ มีบทบาทสำคัญในการยกระดับสถานะของกีตาร์ โดยไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงการก้าวข้ามข้อจำกัดด้านเทคนิคและคุณภาพเสียงของเครื่องดนตรีในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 เท่านั้น

หากยังวางรากฐานทางแนวคิดที่สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน (Niedt D. 2025) จูเลียนีได้พัฒนาเทคนิคที่กลายมาเป็นรากฐานของการใช้มือขวาในการบรรเลงกีตาร์สมัยใหม่ ได้แก่ การกำหนดให้นิ้วโป้งทำหน้าที่ในการสร้างเสียงเบส ขณะที่ใช้นิ้วอื่นสลับกันดีดเพื่อสร้างทำนอง แนวปฏิบัตินี้ถือเป็นความก้าวหน้าสำคัญในเชิงวิธีการ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงว่า กีตาร์เฟิงได้รับการพัฒนาโดยการเพิ่มสายที่หกเข้าสู่โครงสร้างมาตรฐานเพียงราว 25 ปีก่อนหน้านี้ เนื่องจากแต่เดิมกีตาร์เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่มีวิวัฒนาการมาจากเครื่องสายในศตวรรษที่ 15 อย่างเช่น วิโอลา ดา กัมบา" (Viola da gamba) โดย วิโอลา กากัมบาเองถึงแม้จะมี 6 สายแต่ในการบรรเลงมักจะใช้คันชักในการสั่นสะเทือนการดีด ดังนั้นในการบรรเลงจึงไม่นิยมใช้นิ้วในการบรรเลงบทเพลงต่าง ๆ

ผู้เขียนได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือและบทความวิชาการด้านดนตรีต่าง ๆ เพื่อทำการวิเคราะห์และเรียบเรียงผลการศึกษา ทั้งนี้ การวิเคราะห์ดังกล่าวช่วยให้สามารถเข้าใจแนวทางการประพันธ์และเทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก เพื่อพัฒนามือขวาใน เอทูต หมายเลข 5 โอปุส 48 ได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการประพันธ์และการพัฒนาเทคนิคการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก และยังสามารถนำไปปรับใช้ในเพลงสมัยนิยมอื่น ๆ ต่อไป

เนื้อหา

การวิเคราะห์เสียงประสานของบทเพลงนี้ โดยยึดหลักองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง

1. อัตราจังหวะ (Time Signature) ประกอบด้วยอัตราจังหวะธรรมดา (Simple time)
2. บันไดเสียง (Scale) ประกอบด้วย
 - บันไดเสียงเมเจอร์ (Major scale)
 - บันไดเสียงไมเนอร์ (minor scale)
 - บันไดเสียงฮาร์โมนิกไมเนอร์ (Harmonic minor scale)
3. คอร์ด (Chord) ประกอบด้วยทริยแอด (Triad) และคอร์ดทบเจ็ด (Seventh chord)
4. เทคนิคการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในเพลงประกอบด้วย

4.1 การเล่นบล็อกคอร์ด (Block Chord) คือการใช้นิ้วมือขวาทั้งสี่นิ้ว ได้แก่ โป่ง ชี๊ กลาง นาง ดัดสายออกพร้อมๆกัน โดยที่มือซ้ายกดคอร์ดที่ต้องการ (Tennant Scott, 2016)

4.2 การเล่นฟูลแพลนอาร์เปจโจ (Full Plan Arpeggios) คือการใช้นิ้วมือขวาทั้ง 4 นิ้ว ได้แก่ นิ้วโป่ง นิ้วชี้ นิ้วกลาง นี้นาง และไว้บนสายกีตาร์ โดยให้นิ้วโป่งแตะสายที่ 5 นิ้วชี้แตะสายที่ 3 นิ้วกลางแตะสายที่ 2 และ นี้นางแตะสายที่ 1 จากนั้นค่อยออกแรงดัดสายออกทีละสายโดยเรียงตามลำดับจากนิ้วโป่งไปจนถึง นี้นาง (Tennant Scott, 2016)

4.3 การเล่นซีควนซ์แพลนอาร์เปจโจ (Sequential Plan Aepeggios) คือการใช้นิ้วมือขวาทั้งสี่ 4 นิ้ว ได้แก่ นี้นาง นิ้วกลาง นิ้วชี้ และ นิ้วโป่ง และไว้บนสายกีตาร์ โดยให้นี้นางแตะสายที่ 1 ต้องการจะเล่นและดัดสายออกทีละสายตามที่ต้องการ เมื่อนิ้วแรกดัดสายเสร็จแล้ว นิ้วต่อไปที่จะดัดจะต้องแตะสายถัดไปทันที โดยที่มือซ้ายกดคอร์ดที่ต้องการ (Tennant Scott, 2016)

4.4 การใช้นิ้วมือซ้าย คือการใช้นิ้วมือซ้ายในการจับคอร์ดหรือกดบนฟิงเกอร์บอร์ดได้อย่างแม่นยำ (Bradford Werner, 2020)

การวิเคราะห์เสียงประสานของ เอทูต หมายเลข 5 โอปุส 48 โดย เมาริโอ จูเลียนี
วิเคราะห์เสียงประสานในท้องที่ 1-6

♩ = 88

I 0 0 0 0 II 4 0 0 0

Em (E, G, B) F#7b9 (F#, A, D#, E)

1 3 0 2 1 4 0 3

Em (B, G, E) Am6 (A, E, C, F#) E7 (E, G#, B, D)

5 1 3 0 3 1 0 2

Am Em (E, G, B)

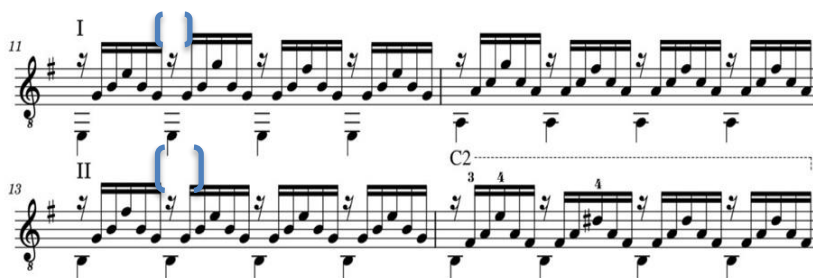
ภาพที่ 1 โน้ตตัวอย่างท้องที่ 1-6

วิเคราะห์เสียงประสานในห้องที่ 7-10

ภาพที่ 2 โน้ตตัวอย่างห้องที่ 7-10

ห้องที่ 7 และ 8 บรรเลงด้วยคอร์ด F#7 (F# A# C# E) ในรูปแบบพลิกกลับ
 ขั้นที่ 1 และมีโน้ต G เป็นโน้ตประดับเพื่อเป็นการเคลื่อนที่เข้าหาโน้ตในคอร์ดคือ F#
 ต่อมาในห้องที่ 9 เสียงประสานยังคงอยู่ในคอร์ด B7(F# A D# B) และมีการใช้โน้ต C
 เป็นโน้ตประดับเพื่อเป็นการเคลื่อนที่ไปหาโน้ตในคอร์ดคือโน้ตตัว B

วิเคราะห์เสียงประสานในห้องที่ 11-14

ภาพที่ 3 โน้ตตัวอย่างห้องที่ 11-14

ห้องที่ 11 จะเปิดด้วยคอร์ด Em (E, G, B) พร้อมกับทำนองในสายที่ 1 เนื่องจากเราจะสังเกตเห็นตัวเลขโรมัน ได้แก่ I และ II เพื่อใช้บอกตำแหน่งของเฟรตกีตาร์ในการกดในห้องที่ 11 และห้อง 13 บนบันไดเสียง E Harmonic minor จากนั้นตัวทำนองจะดำเนินอยู่บนคอร์ด Am7 (A C E G) ซึ่งเป็นซัปโดมินันต์ คอร์ดในห้องที่ 12 จากนั้นจะเดินทางไปหาคอร์ด B7 (B D# F# A) ในห้องที่ 13 และ 14

วิเคราะห์เสียงประสานในห้องที่ 15-19

ภาพที่ 4 โน้ตตัวอย่างห้องที่ 15-19

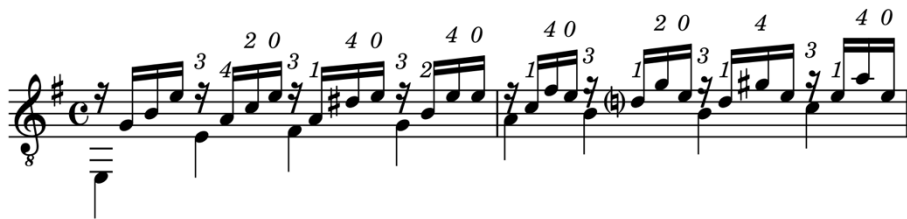
ห้องที่ 15 จะเปิดด้วยคอร์ด Em (E, G, B,) พร้อมกับทำนองในสายที่ 1 บนบันไดเสียง E Harmonic minor แต่ตัวทำนองจะดำเนินไปใช้เสียง E สูง และ G สูง ในเฟรตที่ 12 และ 15 ของกีตาร์ในห้องที่ 15 และ 16 เป็นโน้ตที่อยู่คู่แปด (Octave) ที่ 3 จากนั้นตัวทำนองจะดำเนินอยู่บนคอร์ด Em แต่จะเป็นการล้อเลียนทำนองกันในระหว่างห้องที่ 15-16 กับ ห้องที่ 17 -18 และจบบทประพันธ์ด้วยโทนิคคอร์ดซึ่งคือคอร์ด Em

แนวทางการบรรเลง

การบรรเลงบทเพลง เอทูต หมายเลขห้า โอฟิสที่สี่สิบแปด ของมอลโร จูเลีย อานี เป็นบทเพลงที่ต้องอาศัยความชำนาญในการบรรเลงของผู้บรรเลงพอสมควร บทเพลงนี้เหมาะสำหรับการฝึกเพื่อพัฒนาฝีมือจากบทเพลงนี้เหมาะสำหรับการทำความเข้าใจระบบการติดสายกีตาร์ในรูปแบบอาเปโจทั้งสองระบบเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านความเร็วและความดังในการบรรเลงและเป็นการฝึกฝนกล้ามเนื้อข้อมือขาในการบรรเลงกีตาร์ได้อย่างดียิ่งขึ้น โดยผู้เขียนจะแนะนำวิธีการฝึกฝนบทเพลงนี้ในรูปแบบของการแยกมือฝึกดังนี้

แนวทางการฝึกมือซ้าย

ในการฝึกมือซ้ายในบทเพลงนี้จะเป็นลักษณะการกดคอร์ดบนสายเปิด (Open string chords) โดยใช้คอร์ดในบันไดเสียง E Harmonic minor ผู้ฝึกฝนต้องอาศัยความแม่นยำในการกดสายให้ชิดเฟรตเพื่อให้เสียงออกมามีคุณภาพ ใช้การเคลื่อนที่ของท่อนแขนซ้ายเพื่อไม่ให้มือซ้ายยกออกจากสายกีตาร์แต่ให้แตะไว้ที่สายกีตาร์ก่อนที่จะกดลงไปบนตำแหน่งที่ต้องการ

ภาพที่ 5 การใช้นิ้วมือซ้ายในการนำทางเพื่อกดสาย

จากภาพด้านบนเราจะเห็นว่านิ้วใช้เป็นนิ้วนำ คือนิ้วก้อย (เลข 4 แทน นิ้วก้อย) และนิ้วนาง (เลข 3 แทนนิ้วนาง) โดยที่นิ้วนางและนิ้วก้อยจะแตะอยู่บนสายที่ 4 และสายที่ 2 จากนั้นเลื่อนตามสายเดียวกันจากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่ง โดยไม่ยกนิ้วออกจากสายตลอดเวลาเพื่อป้องกันไม่ให้ยกนิ้วมือซ้ายสูงเกินไป และเป็นการฝึกการเคลื่อนที่ของมือซ้ายโดยการใช้นิ้วท่อนแขนซ้าย เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนตำแหน่ง (shifting) เป็นไปอย่างราบรื่นและแม่นยำมากขึ้น แบบฝึกหัดลักษณะนี้เราเรียกว่าการใช้นิ้วมือซ้ายเป็นตัวนำหรือไกด์ฟิงเกอร์ (Guide Fingers)

แนวทางการฝึกมือขวา

Rhayn Jooste (2018) กล่าวว่า การฝึกมือขวาโดยใช้วิธีการฝึกย่อย ๆ ไปทีละส่วน (Micro-study) ซึ่งเป็นการศึกษาวิเคราะห์ในขอบเขตที่เล็กหรือเฉพาะเจาะจง โดยมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบย่อย เช่น แยกวิเคราะห์รูปแบบเฉพาะของการใช้มือซ้ายและมือขวา การเคลื่อนตำแหน่ง (position shift) หรือ ไคด์ฟิงเกอร์ ในรายละเอียดช่วงสั้นของบทเพลง

โดยให้ฝึกเล่นบนสายเปล่า ดังนี้

1. วางนิ้วโป้ง (p) ไว้บนสายที่ 6 แตะสายไว้
2. ดัดนิ้วโป้ง (p) ลงไปบนสายที่ 6 จากนั้นให้นิ้วชี้ (i) นิ้วกลาง (m) นิ้วนาง (a) และสายที่ 3,2,1 ตามลำดับ
3. จากนั้นให้ดัดสาย 3,2,1 ตามจังหวะโน้ตเข้ตหนึ่งชั้นประจุแล้วตามด้วยโน้ตเข้ตสองชั้น
4. ต่อมาเมื่อนิ้วนางดัดสายที่ 1 เสร็จแล้วให้เตรียมนิ้วกลางโดยให้นิ้วกลางแตะไปที่สายที่ 2
5. จากนั้นให้ดัดนิ้วกลางที่แตะบนสายที่ 2 และแตะนิ้วชี้ไว้บนสายที่ 1 เพื่อเตรียมตัวติดต่อไปตามภาพ

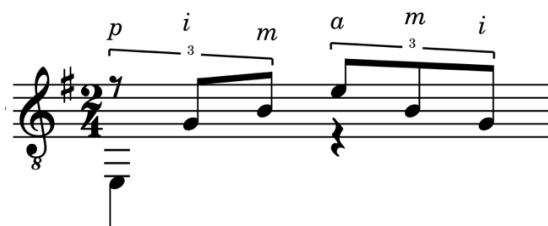
ภาพที่ 6 การดัดสายเปล่าและการเตรียมนิ้วมือขวา

6. โดยการฝึกมือขวาแบบนี้สามารถฝึกได้หลายรูปแบบจังหวะ ดังตัวอย่างในภาพที่ 6 เป็นการฝึกบนอัตราจังหวะ 3/4 โดยใช้โน้ตเข้ตหนึ่งชั้นกับโน้ตเข้ตสองชั้นเพื่อฝึกความคล่องตัวของกล้ามเนื้อมือขวา จะเห็นได้ว่ามีลูกศรชี้สัญลักษณ์นิ้วที่จะดัดนั้นหมายถึงให้ทำการเตรียมนิ้วมือโดยการแตะสายที่จะดัดนั้นก่อน ตัวอย่างเช่น เมื่อเราดัดนิ้ว p เสร็จแล้วในสายที่ 6 ก็ให้เราเอานิ้ว i ไปแตะสายที่ 3 ไว้และทำแบบนี้เป็นขั้นตอนจนถึงสายที่ 1 ตามภาพ เพราะเมื่อเราทำแบบนี้ได้จนชำนาญแล้วจะทำให้นิ้วมือขวามีระบบในการเล่นที่ชัดเจนและสามารถเพิ่มความเร็วขึ้นได้เนื่องจากนิ้วมือขวาจะไม่ยกสูงขึ้นหรือหลุดจากสายกีตาร์เลย

ภาพที่ 7 การดีดสายเปล่าในอัตราจังหวะ 2/4

7. ในภาพที่ 7 เป็นการฝึกบนอัตราจังหวะ 2/4 โดยใช้โน้ตเช็ตสองชั้นกับโน้ตเช็ตหนึ่งชั้นเพื่อฝึกความคล่องตัวของกล้ามเนื้อมือขวา

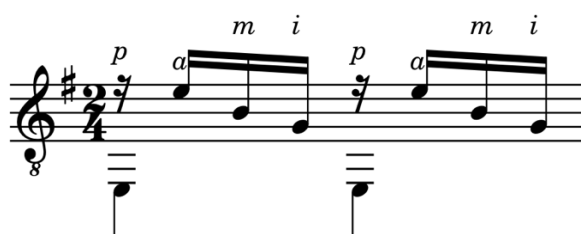
ภาพที่ 8 การดีดสายเปล่าโดยใช้โน้ตสามพยางค์

8. การฝึกโดยใช้โน้ตสามพยางค์เพื่อฝึกการควบคุมเสียงของนิ้วมือขวาเพื่อให้ติดได้เสียงออกมาเท่ากันตามภาพที่ 8

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

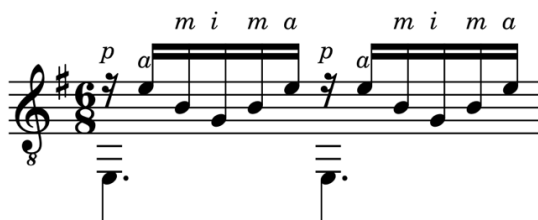
บทเพลงเอทูต หมายเลข 5 โอปุส 48 โดย เมาริโอ จูเลียนี เหมาะสำหรับผู้ที่ มีทักษะในการบรรเลงระดับกลาง รวมถึงมีประสบการณ์การทางด้านการปฏิบัติ กีตาร์คลาสสิกมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง เนื่องจากผู้บรรเลงต้องอาศัยความเข้าใจ ทางด้านกลไกการใช้กล้ามเนื้อมือขวาและมือซ้ายพอสมควร อีกทั้งยังสามารถใช้บท เพลงนี้ในการฝึกพัฒนาการเล่นอาเปโจของมือขวาในระดับความเร็วความช้า หรือ ความดังและความเบา ซึ่งเป็นบทเพลงที่ใช้พัฒนาเรื่องนี้ได้ดีสำหรับผู้เล่น เนื่องจาก เนื้อหาในบทเพลงไม่ได้มีความละเอียดลึกซึ้งทางด้านอารมณ์ แต่การเล่นบนคอร์ดที่ ผสมสายเปิด (Open string) นั้นก็อาจทำให้เป็นปัญหาในเรื่องความแม่นยำ ในการจับหรือกดได้ ผู้เรียนต้องแสดงความยืดหยุ่น และความแข็งแรงของนิ้วมือซ้าย อย่างมาก รวมถึงโน้ตจังหวะในอัตราจังหวะแบบหกพยางค์ ก็อาจจะทำให้มือขวา

มีความเมื่อยล้าในการบรรเลงได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงแนะนำวิธีการเปลี่ยนอัตราส่วน จังหวะ และการจัดกลุ่มโน้ตปะเภทต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการบรรเลงบท เพลงนี้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพดังนี้

ภาพที่ 9 การดีดสายเปล่าแบบซีควนซ์แพลนอาร์เปจโจ

จากภาพที่ 9 เป็นการฝึกมือขวาในลักษณะการดีดแบบเตรียมทีละนิ้วหรือ เรียกว่าการเล่นซีควนซ์แพลนอาร์เปจโจ คือการใช้นิ้วมือขวาทั้งสี่นิ้ว ได้แก่ นิ้วนาง (a) นิ้วกลาง (m) นิ้วชี้ (i) วางไว้บนสายที่ต้องการจะเล่นและดีดสายออกทีละสายโดย เรียงจากสายที่ 1 ไปจนถึงสายที่ 3 จากภาพที่ 9 คือให้ผู้เรียนเริ่มดีดนิ้วโป้ง (p) บน สายเบสสายที่ 6 ก่อนจากนั้นเมื่อเล่นสายที่ 6 เสร็จแล้วให้นิ้วนาง(a) ไปแตะสาย ที่ 1 ทันทีและเมื่อเล่นสายที่ 1 เสร็จแล้วนิ้วกลางที่อยู่บนสายที่ 2 จะต้องแตะไว้ เพื่อเตรียมตัวเล่นสายที่ 2 ทันทีตามลำดับ โดยการฝึกแบบนี้จะช่วยเพิ่มความเร็ว ในการเล่นอาร์เปจโจของมือขวาได้อย่างดี

ภาพที่ 10 การดีดสายเปล่าแบบมิกซ์แพลนอาร์เปจโจ

จากภาพที่ 10 เป็นการฝึกมือขวาในลักษณะมิกซ์แพลนอาร์เปจโจ (Mix-Plan Aepeggios) โดยเป็นการดีดแบบซีควนซ์แพลนอาร์เปจโจ และการดีดแบบฟูล แพลนอาร์เปจโจ จากภาพที่ 10 คือให้ผู้เรียนเริ่มดีดนิ้วโป้ง (p) บนสายเบสสายที่ 6

ก่อนจากนั้นเมื่อเล่นสายที่ 6 เสร็จแล้วให้อาเน็วนาง (a) ไปแตะสายที่ 1 ทันทีและเมื่อตีตสายที่ 1 เสร็จแล้วนิ้วกลางที่อยู่บนสายที่ 2 จะต้องแตะไว้เพื่อเตรียมตัวตีตสายที่ 2 ทันทีและเมื่อนิ้วกลางตีตสายที่ 2 เสร็จแล้วนิ้วชี้จะต้องแตะไว้บนสายที่ 3 ทันที จากนั้นเมื่อนิ้วชี้ตีตสายที่ 3 เสร็จแล้วให้วางนิ้วกลางกับนิ้วนางไว้บนสายที่ 2 และสายที่ 1 ทันทีเพื่อเป็นการเตรียมตัวในการตีตในสายที่ 2 และ 1 ต่อไปตามลำดับ โดยการฝึกแบบนี้จะช่วยเพิ่มความเร็วในการเล่นอาร์เปจจ์ของมือขวาได้อย่างดี

นอกเหนือจากการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลงในกระบวนการฝึกซ้อมทั้งมือซ้ายและมือขวาแล้ว การศึกษาบทเพลงเอทูต หมายเลข 5 โอปุส 48 ยังเป็นโอกาสในการเข้าใจเสียงประสานและแนวคิดในการประพันธ์บทเพลงแบบฝึกหัดหรือที่เรียกกันว่า เอทูต อีกทั้งยังทำให้เข้าใจทางเดินคอร์ดหลักของ ได้แก่ คอร์ด Em Am และ B7 ในบันไดเสียง E Harmonic minor และการใช้คอร์ดเซเคินดารีโดมิแนนต์ ซึ่งก็คือ คอร์ด F#7 นอกจากนี้ยังเข้าใจถึงเทคนิคไคด์ฟิงเกอร์ของมือซ้ายและการเตรียมนิ้วก่อนตีตของมือขวา และเมื่อผู้เรียนต้องการฝึกก็ควรเริ่มฝึกจากอัตราความเร็วที่ค่อนข้างช้า หรือยังไม่จำเป็นต้องใส่ลักษณะจังหวะและอัตราความเร็วเลยก็ได้เพื่อให้กล้ามเนื้อเคยชินและจดจำบทเพลงให้ได้ก่อน จากนั้นผู้เรียนจึงค่อยเริ่มใช้เครื่องจับจังหวะโดยสามารถตั้งความเร็วพื้นฐานอยู่ที่ โน้ตตัวดำเท่ากับ 60 จนสามารถเพิ่มความเร็วในการบรรเลงให้เท่ากับที่ตัวบทเพลงได้กำกับไว้ อีกประการสำคัญของการฝึกหัดบทเพลงนี้ นั่นคือจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำรูปแบบการเล่นมือขวาไปปรับใช้ในการเล่นกีตาร์ประเภทอื่น ๆ ได้ดีอีกด้วย

บรรณานุกรม

- Carlevaro, A. (1979). *School of guitar: Exposition of instrumental theory* (Cuadernos No. 1–4). Buenos Aires : Barry Editorial.
- Encyclopaedia Britannica. (n.d.). *Étude*. In *Britannica*.
<https://www.britannica.com/art/etude-music>
- Giuliani, M. (1982). *120 studies for right hand development*. Ricordi.
- Giuliani, M. (n.d.). *24 Exercises for Guitar, op. 48: Complete preface by Brian Jeffery [Digital edition]*. Tecla Editions. <https://tecla.com/mauro-giuliani/mauro-Giuliani-24-exercises-for-guitar-op-48-complete-preface-by-brian-jeffery>

- Jooste, R. (5 November 2018). *From the Winner the 2018 Issue of Classical Guitar Columns*. www.classicalguitarmagazine.com
<http://classicalguitarmagazine.com/method-guilianis-right-hand-an-exercise-in-speed-and-dexterity>
- Szorc, O. (2015). *Guitar finger independence method*. South Carolina :CreateSpace independent Publishing Platform.
- Tennant, S. (1995). *Pumping nylon: The classical guitarist's technique handbook*. California :Alfred Publishing.
- Niedt, D. (n.d.). *Left-hand position Douglas Niedt*.
<https://douglasniedt.com/lefthandposition.html>
- Werner, B. (6 June 2020). *No. 4 – Basic arpeggios, balance, right hand planting. This is Classical Guitar*.
<https://www.thisisclassicalguitar.com>